

Publicerad 2005-05-31 13:42 av Mandy Juno Quartin

Du svider mig.

Du svider mig,
när vi sitter där på golvet.
Plankor i slitet mörkt trä,
och vi nuddar inte varandra.
Bara sitter där,
som främlingar.

Din kaffekopp står nära mitt teglas.
Men vi nuddar inte varandra.
Känner inte din värme,
som om du satt brevid mig.
Obehag när nära blir
Distans.

Och sen när musiken tagit slut,
då vet jag att vi är över.
Nu finns inte vi som vänner.
Slutet spänner sig i magen,
men jag kan inte gråta inför dig.
Inte nu,
som främlingar.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Mandy Juno Quartin med Poeter.se id #1536 innehar upphovsrätten